

úřadu dodacímu v tuzemsku se vybírá překazné . . . . . 1 K — h, a to za každý překaz, tudíž i za zpětný překaz k původnímu poštovnímu úřadu dodacímu.

Ve styku s cizími správami poštovními, jež překazní službu novinovou připouštějí, se vybírají za překázání novin, poštou předplacených, do území republiky Československé, příslušným poštovním úřadem dodacím . . . . 2 K — h.

3. Za dopravu cizozemských novin, jež byly přímo předplaceny nepoštovně u příslušné správy (administrace) novin, jakož i za dopravu novin, zasílaných vzájemnou výměnou mezi redakcemi tuzemskými a cizozemskými, se vybírá v Československu tuzemské zásilečné.

Rízení toto platí jen pro vzájemný styk mezi poštovní správou Československou a oněmi cizími správami poštovními, s nimiž bylo zvláště sjednáno.\*)

### § 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti 1. říjnem 1920. Jeho provedením se pověřuje ministr pošt a telegrafii.

**Černý v. r.**

|                    |                     |
|--------------------|---------------------|
| Dr. Pópelka v. r.  | Dr. Fajnor v. r.    |
| Dr. Beneš v. r.    | Dr. Gruber v. r.    |
| Dr. Engliš v. r.   | Dr. Šusta v. r.     |
| Dr. Hotowetz v. r. | Dr. Procházka v. r. |
| Dr. Burger v. r.   | Dr. Brdlík v. r.    |
| Průša v. r.        | Husák v. r.         |
| Dr. Fatka v. r.    | Dr. Mičura v. r.    |

**Čís. 532.**

## **Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920,**

**kterým se stanoví, pokud mohou cizozemské  
akciové společnosti peněžní býti připuštěny  
k provozování obchodu v tuzemsku.**

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

### § 1.

Cizozemským akciovým společnostem není volno, pokud státními smlouvami nebude jinak ustanoveno, v oblasti státu Československého pod vlastní firmou peněžní a bankovní obchody provozovati a odbočky zřizovati.

\*) Platí té doby jen ve vzájemném styku s Německem.

Za cizozemské považovati sluší všechny společnosti, které mají sídlo mimo obvod československého státu.

### § 2.

Ze zákazu v § 1 vysloveného jsou až na další opatření vyjmuty cizozemské společnosti, které již dne 28. října 1918 v území tohoto státu měly a posud ještě mají pobočné ústavy u příslušného tuzemského soudu v obchodní rejstřík zapsané. Společnosti tyto, pokud lich účelem neb působností nejsou ohroženy státní zájmy, mohou býti uznány za společnosti v tuzemsku právně existující a dle ustanovení tohoto nařízení připuštěny k živnostenskému provozování obchodů, jestliže o to do 4 týdnů od vyhlášení tohoto nařízení zažádají a současně prokáží:

1. že ve státě svého sídla po právu existují a skutečně činny jsou,

2. že se zavázaly, že budou při provádění své statutární působnosti šetřit nejen předpisů všeobecných zákonů, nýbrž i ustanovení tohoto nařízení,

3. že k provozování svých tuzemských podniků ustanovily nejméně 3členné zastupitelstvo a je opatřily neobmezenou plnou mocí k zastupování společnosti v tuzemsku,

4. že vláda státu, k němuž dle svého statutárního sídla přináleží, připouští tuzemské společnosti stejného druhu k živnostenskému provozování obchodů alespoň v rozsahu v tomto nařízení stanoveném a nebrání jim, by hájily svých práv před soudy a úřady jako domácí ústavy,

5. že vybavily své tuzemské pobočky provozovacím kapitálem, který odpovídá nynějšímu rozsahu jich obchodů,

6. že tento provozovací kapitál v tuzemsku jest uložen,

7. že v tuzemsku jsou uloženy též veškeré vklady tuzemských poboček, které mají povahu vkladů úsporných, jakož i depozita, pobočkám těm svěřená.

### § 3.

Žádost za připuštění provozování obchodů v tuzemsku (§ 2) podati jest s doklady u ministerstva financí. Vyřízení žádosti přísluší ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

Lhůta k podání žádosti může býti ministerstvem financí z důležitých důvodů nejdéle o 2 měsíce prodloužena.

### § 4.

Připuštění k provozování obchodů v tuzemsku bude povoleno na určitý čas, nejdéle však na dobu 5 let, jen pro pobočné ústavy, které

byly dne 28. října 1918 u příslušného tuzemského soudu v obchodní rejstřík zapsány.

Z důvodů zvláštního ohledu hodných může státní správa provozování i takých pobočných ústavů připustiti, které sice ustanovení odst. 1. nevyhovují, ale o nichž společnost prokáže, že jsou toliko nesamostatnými expositurami (agenturami) jiných v tuzemsku řádně registrovaných poboček a že jakožto takové byly zřízeny před 28. říjnem 1918.

#### § 5.

Po uplynutí doby, na kterou připuštění bylo omezeno, může cizozemská společnost znovu býti na určitou dobu, nejdéle 5letou, připuštěna k provozování obchodů v tuzemsku, prokáže-li opět splnění všech podmínek tohoto nařízení.

#### § 6.

Připuštění k provozování obchodů v tuzemsku vztahuje se na všechna obchodní oprávnění, která společnosti přináležela dle stanov dne 28. října 1918 platných, vyjímaje tato práva:

- a) právo zřizovati nové pobočné ústavy v oblasti státu československého,
- b) právo přijímati vklady na vkladní knížky,
- c) právo obchodovati zbožím.

Po dobu omezení obchodů valutami a devizami může ministerstvem financí společnosti zakázáno býti sprostředkování platů do ciziny, resp. obchod valutami a devizami.

#### § 7.

Společnostem, které v čas vyhlášení tohoto nařízení obchody vkladové v § 6, pod b), uvedené v tuzemsku skutečně provozovaly, může státní správa další přijímání vkladů na vkladní knížky až do výše tuzemského provozovacího kapitálu (§ 2, odst. 5.) v připouštěcí listině povolit. Společnosti ty jsou však povinny onu část vkladů, která přijata byla nad  $\frac{3}{4}$  stanovené nejvýše přípustné hranice, uložit v tuzemských státních dlužních úpisech.

Od těchto omezení může státní správa pro přechodnou dobu povolit úchytky.

#### § 8.

Státní správa může na určitý čas povolit společnostem, které dle svých stanov jsou oprávněny obchodovati zbožím a obchod tento v oblasti státu československého skutečně provozují, další provozování tuzemského velkoobchodu zbožím na cizí účet.

#### § 9.

Státní úřady nesmějí přijímati záruku společností v § 2 označených za daňové neb jiné úvěry

státní. Byl-li by tím ale státní zájem ohrožen, může ministerstvo financí úchytky od tohoto zá-  
kazu povolit.

#### § 10.

Jestliže společnost, které bylo povoleno v tuzemsku obchody po živnostensku provozovati, vydává na podkladě tuzemských hypotekárních pohledávek zástavní listy, neb na podkladě pohledávek proti československým zemím, okresům a obcím, nebo na podkladě jiných tuzemských pohledávek a majetkových hodnot bankovní dlužní úpisy, jest povinna do 3 měsíců od doručení připouštěcí listiny k zajištění nároků držitelů zástavních listů a bankovních dlužních úpisů u pobočného ústavu, který určen byl jakožto hlavní ústav společnosti v československém státě, zřídit fondy a jiné jistoty, zákonem a stanovami k tomu cíli ustanovené, odděleně od fondů a jinakých jistot při ústředně společnosti pozůstávajících.

Zejména jsou společnostmi takové povinny zřídit pro každý druh vydávaných cenných papírů tyto fondy:

a) Fond zajišťovací. Fond tento pozůstáváti smí z hotovostí nebo tuzemských cenných papírů, pupilární jistoty požívajících, mimo vlastní papíry společnosti. Pro výši každého zajišťovacího fondu jsou rozhodna ustanovení stanov, které byly dne 28. října 1918 platny, s tou obměnou, že pokud výše zajišťovacího fondu řídí se výši emitovaných cenných papírů v oběhu jsoucích, rozhodný jest úhrn posud nesplacených tuzemských pohledávek, na jejichž podkladě společnost vydala vlastní cenné papíry.

b) Fond umořovací, do kterého příkazati dlužno všechny kapitálové splátky z tuzemských podkladů zástavních listů neb bankovních dlužních úpisů.

c) Fond úrokový, kterému přináleží přiláté úroky z tuzemských podkladů zástavních listů neb bankovních dlužních úpisů až do výše, kryjící úrokovou povinnost ze zástavních listů a dlužních úpisů na těchto podkladech vydaných.

Každý z těchto fondů dlužno zvláště sčítovati a spravovati.

Pozůstávají-li jistoty dle těchto ustanovení zřízené z hotovostí neb cenných papírů, dlužno je od ostatního jmění společnosti oddělit a pod spolumzávěrou tuzemského vládního komisaře chovati.

Jakmile jistoty ve smyslu předchozích ustanovení pořízeny byly, budiž to společností v pražském úředním listě vyhlášeno.

Povinnost, v šu tomto společností zástavní listy neb bankovní dlužní úpisy vydávajícím uložená, budiž nejdéle do jednoho roku od doručení připouštěcí listiny i ve společenských stanovách vyznačena.

## § 11.

a) Byla-li cizozemská společnost v §u 10 označena připuštěna k provozování obchodů v tuzemsku, stávají se hypotekární neb jiné pohledávky tuzemské, na jejichž podkladě společnost ta vydala zástavní listy neb bankovní dlužní úpisy, zúročitelnými a splatnými ve měně československé, tak jakoby v této měně již původně byly poskytnuty; dlužno tedy úroky a splátky dospěly k splatnosti po odluce měny československé od měny rakousko-uherské splatiti ve měně československé. Ustanovení to netýče se však pohledávek již zaplacených, ani závazků státu československého.

Aby nastal účinek připuštění cizozemské společnosti v předchozím odstavci stanovený, dlužno připuštění cizozemské společnosti k obchodování v tuzemsku vyhlásiti se všemi účinky právními s ním dle tohoto nařízení spojenými v úředním listě republiky Československé a mimo to ve dvou jiných denících v Praze vycházejících. Vyhlášku obstará státní správa na útraty společnosti.

b) Připuštěná, cizozemská společnost, která vydala na podkladě tuzemských pohledávek zástavní listy neb bankovní dlužní úpisy, jest povinna ode dne, kdy přestala možnost v republice Československé vyrovnávati závazky v neokolkovaných bankovkách Rakousko-uherské banky, své dílčí dlužní úpisy v tuzemsku obíhající zúročiti a splatiti ve měně československé a je do 6 měsíců ode dne připuštění k obchodování v tuzemsku zaměnit za nové titry znějící na měnu československou.

c) Povinnost ke zúrokování a splacení tuzemských hypotekárních neb jiných pohledávek, na jejichž podkladě připuštěná cizozemská společnost vydala zástavní listy neb bankovní dlužní úpisy, vzniká v rozsahu v odst. a) tohoto paragrafu vytyčeném také tehdy, jestliže cizozemská společnost pohledávky tyto se svolením ministerstva financí postoupila některé tuzemské společnosti akciové, a společnost tato současně převzala závazky ze zástavních listů neb bankovních dlužních úpisů na podkladě takových pohledávek vydaných a v tuzemsku obíhajících a se pravoplatně zavázala povinnosti tyto ode dne, kdy přestala možnost v republice Československé vyrovnávati závazky v neokolkovaných bankovkách Rakousko-uherské banky, splniti ve měně československé, a v tuzemsku obíhající titry cizozemské společnosti do 6 měsíců ode dne, kdy bylo dáno svolení ministerstva financí k postupu a převzetí pohledávek, za své titry, znějící na měnu československou, zaměnit.

Povolení ministerstva financí k postupu tuzemských pohledávek cizozemské společnosti na tuzemskou akciovou společnost ve smyslu

ustanovení předchozího odstavce budiž na útraty společnosti vyhlášeno i s právními účinky s postupem tím dle tohoto nařízení spojenými v listech v odst. a) naznačených.

d) Úhrnná jmenovitá hodnota jednotlivých druhů dílčích dlužních úpisů (zást. listů), jež dle odst. b) dlužno vydati v měně československé, nesmí přesahovati úhrnné výše příslušných tuzemských pohledávek, na jejichž podkladě cizozemský emisní ústav vydal stejnorodé dílčí dlužní úpisy.

Přesahuje-li úhrnná jmenovitá hodnota jednotlivých druhů dílčích dlužních úpisů v tuzemsku obíhajících úhrnnou výši příslušných tuzemských pohledávek, jest cizozemský emisní ústav povinen část jednotlivých druhů dílčích dlužních úpisů, která není kryta příslušnými tuzemskými pohledávkami, splacením ve měně československé ihned z oběhu vzít, neb se svolením ministerstva financí učiniti jiné opatření, kterým by zajištěno bylo zúročení a splacení ve měně československé také oně části jednotlivých druhů dílčích dlužních úpisů, která není kryta příslušnými tuzemskými pohledávkami.

e) Ustanovení odstavce d) platí obdobně též pro případ, kdy tuzemské pohledávky cizozemské společnosti a její závazky z cenných papírů na podkladě pohledávek těch vydaných převzaty byly tuzemskou společností akciovou (odst. c).

f) Za titry v tuzemsku obíhající dlužno v pochybnosti považovati titry náležející vlastnickým právem tuzemským osobám právnickým a pak titry patřící týž právem osobám fyzickým, které v den vyhlášení tohoto nařízení měly v tuzemsku své trvalé bydliště. Průkaz vlastnictví možno podati zejména dokladem, že byl cenný papír přihlášen k soupisu podle nařízení vlády ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

## § 12.

Pokud v tomto nařízení jiného není stanoveno, platí pro společnosti dle předpisů tohoto nařízení k živnostenskému provozování obchodů v tuzemsku připuštěné obdobně ustanovení cis. nař. ze dne 29. listopadu 1865, č. 127 ř. z., jakož i ustanovení uherského zákonného článku XXXVII. z r. 1875 a čl. XXXVI. z r. 1876.

## § 13.

Tuzemské pobočky cizozemských akciových společností, bankovní a peněžní obchody provozující, podléhají doзору ministerstva financí, které dozor ten může vykonávati svým bankovním referentem i zvláštními komisaři. K úhradě útrat se všeobecným i zvláštním státním dozorem spojených přispívají společnosti ty ročním paušálními penízem, který ministerstvo financí určí.

## § 14.

Dozorčí orgány ministerstva financí mohou kdykoliv nahlédnout v obchodní knihy, spisy a zápisky společnosti; dozorčí komisaři mají kromě toho právo zúčastnit se každé schůze tuzemské reprezentace společnosti, jichž pravidelné konání může ministerstvo financí naříditi a zastaviti až do rozhodnutí ministerstva financí výkon usnesení reprezentace, které odporuje zákonu, vládním nařízením neb stanovám společnosti.

## § 15.

Společnosti, které za připuštění včas nezažádaly, neb jimž připuštění to bylo odepřeno, dále společnosti, které připuštěny byvše, požadavkům připouštěcí listiny neb ustanovením tohoto nařízení neb cís. nař. z 29. listopadu 1865, č. 127 ř. z., neb příslušným ustanovením uherského zák. čl. XXXVII. z r. 1875, resp. čl. XXXVI. z r. 1876 nevyhověly, a konečně společnosti, jichž připouštěcí listina z jiných důvodů platnosti pozbyla, jsou povinny likvidaci svých tuzemských podniků bezprodlužně zavést.

Výnos státní správy, kterým byla činnost společnosti v tuzemsku zastavena a likvidace nařízena, jest na útraty společnosti v listech v odst. a) §u 11 vyhlášiti.

Likvidaci dlužno provést dle analogie čl. 244 a násl. obch. zákona, jakož i § 202 a násl. uh. zák. čl. XXXVII. z r. 1875. Likvidaci provede tuzemská reprezentace společnosti a, nedošlo-li k jejímu ustanovení, osoby společnosti k tomu určené. Nebyly-li osoby, dle tohoto předpisu k provedení likvidace povolány, do 14 dnů od doručení zastavovacího výnosu k zapsání do obchodního rejstříku přihlášeny, provedou likvidaci na útraty a nebezpečí společnosti osoby státní správou (příslušnými ministerstvy) k tomu ustanovené.

## § 16.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Jeho provedení ukládá se ministrům financí, vnitra, spravedlnosti a obchodu.

Tusar v. r.

|                    |                    |
|--------------------|--------------------|
| Švehla v. r.       | Sonnág v. r.       |
| Habrman v. r.      | Staněk v. r.       |
| Dr. Hotowetz v. r. | Dr. Engliš v. r.   |
| Dr. Meissner v. r. | Dr. Dérer v. r.    |
| Johanis v. r.      | Dr. Vrbenský v. r. |
| Dr. Beneš v. r.    | Dr. Winter v. r.   |
| Dr. Markovič v. r. |                    |

## Cís. 533.

### Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. září 1920,

kterým se mění hranice soudního a politického okresu uhersko-brodského a uhersko-hradišfského.

## § 1.

Na základě zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 285 Sb. z. a n., vylučuje se místní obec Zlámanec ze soudního a politického okresu uhersko-brodského a přiděluje se k soudnímu a politickému okresu uhersko-hradišfskému.

## § 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti 3 měsíce po vyhlášení. Provést je ukládá se ministru vnitra a ministru spravedlnosti.

Černý v. r.

|                    |                     |
|--------------------|---------------------|
| Dr. Popelka v. r.  | Dr. Fajnor v. r.    |
| Dr. Beneš v. r.    | Dr. Gruber v. r.    |
| Dr. Engliš v. r.   | Dr. Šusta v. r.     |
| Dr. Hotowetz v. r. | Dr. Procházka v. r. |
| Dr. Burger v. r.   | Dr. Brdlík v. r.    |
| Průša v. r.        | Husák v. r.         |
| Dr. Fatka v. r.    | Dr. Mičura v. r.    |

## Cís. 534.

### Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. září 1920

o úpravě obchodu lnem.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se takto:

## § 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. dubna 1920, č. 204 Sb. z. a n., o úpravě obchodu lnem, zůstává v platnosti jen co do lnu před r. 1920 sklizeného. Obchod lnem sklizen z r. 1920 upravuje se takto:

## § 2.

Každý jest povinen stonkový len, který má v držbě, dáti močiti a vypracovati.

Aby tento len byl vypracován, možno též požadovati se sprostředkování Zemědělských podniků pro pěstění a zhodnocení lnu v Jindř. Hradci, jež provedou přiděl přihlášeného jim močeného lnu tírnám v československém státě, počítajíce jako mzdu za tření za každých 100 kg vypracovaného lnu částku Kč 300— a kondele